

סדר הנחת תפילה

אך על פי שיכולים להניח תפילין בהמשך כל היום כולו (מנץ החמה), עד צאת הכוכבים או שקיעת החמה), הרי החומר המובחר להנחת תפילין הוא בעצם נסילת שחורתית, מכנהג ישראל שמנים תפילין ומוטפללים בהם. (משיחת י"א שבת תשכ"ה)

וְאֶחָדָת אֶת ייְ אֱלֹהִים, בְּכָל לְבָבֵךְ וּבְכָל נַפְשֶׁךְ וּבְכָל
מַאֲרָךְ. וְהִזְמִינָה תְּדֻבְּרִים הָאֶלְהִים, אֲשֶׁר אָנָּנוּ מֵצָוֶה
הַיּוֹם, עַל לְבָבֶךְ. וְשָׁנְגָתָם לְבָנָיךְ וּדְבָרָתֶךָ בָּם, בְּשִׁבְתָּךְ בְּבוֹיְךְ
וּבְלִכְתָּךְ בְּרוּךְ וּבְשִׁבְבָּךְ וּבְקָוָמָךְ. וְקַשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יְדֶךָ.
וְהִזְמִינָה לְטַפְּתָה בֵּין עַיִּינִיךְ. וּכְתַבְתָּם עַל מִזְוֹזֶת בֵּיתֶךָ וּבְשַׁעֲרִיךְ.
וְהִזְמִינָה אֶם שָׁמַע הַשְׁמָעוֹ אֶל מִצְוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר אָנָּנוּ מֵצָוֶה
אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאֶחָדָת ייְ אֱלֹהִיכֶם וּלְעַבְדָו, בְּכָל
לְבָבְכֶם וּבְכָל נַפְשָׁכֶם. וְגַתְתִּי מְפָר אַרְצָכֶם בְּעַתָּה יוֹרָה
וּמֶלֶךְ, וְאַסְפָּתָה דָּגְנָךְ וּתְוִישָׁךְ וּצְהָרָךְ. וְגַתְתִּי עִשְׁבָּשְׁךְ בְּשִׁדָּךְ
לְבַהֲמַתָּךְ, וְאַכְלָתָה וּשְׁבָעָתָה. הַשְׁמָרוּ לְכֶם פָּנֵי יִפְתָּחָה לְבָבְכֶם,
וּסְרָתָם וּבְעַדְתָּם אֶלְהִים אֶחָרִים וּהַשְׁתַחֲווּתָם לָהֶם. וְהָרָה
אֲפָר ייְ בָּכֶם וּצְעַד אֶת הַשָּׁמַיִּים וּלְאֵיהֶ מְטָר וּהַאֲדָמָה לֹא
תַּחֲנוּ אֶת יְכוֹלָה, וְאַכְרָתָם מִהְרָה מִעַל הָאָרֶץ הַפְּנִيهָ אֲשֶׁר ייְ
נְתַן לְכֶם. וְשִׁמְתָּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהָה עַל לְבָבְכֶם וּעַל נַפְשָׁכֶם,
וּקַשְׁרָתָם אֶתְכֶם לְאֶתְכֶם לְדִבְרֵי בָּם, בְּשִׁבְתָּךְ בְּבוֹיְךְ
וּלְמִדְתָּם אֶתְכֶם אֶת בְּנֵיכֶם לְדִבְרֵי בָּם, בְּשִׁבְתָּךְ בְּבוֹיְךְ
וּבְלִכְתָּךְ בְּרוּךְ וּבְשִׁבְבָּךְ וּבְקָוָמָךְ. וּכְתַבְתָּם עַל מִזְוֹזֶת בֵּיתֶךָ
וּבְשַׁעֲרִיךְ. לְמַעַן יְרִבוּ מִיכְיָמֵיכֶם וַיְמִימְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נְשַׁבָּע ייְ לְאַכְתִּיכֶם לְתַתְּלָהֶם, כִּיְמִי הַשָּׁמָיִם עַל הָאָרֶץ.
וַיֹּאמֶר ייְ אֶל מֹשֶׁה לְאָמֹר. דָּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָ
אֶלְהָם וְעִשֵּׂו לָהֶם צִיצְתָּה עַל בָּנָפָיִם בְּגִנְדִּים לְדוֹתָם,
וְנוֹתְנוּ עַל צִיצְתָּה הַפְּנִיתָה, פְּתִיל הַכְּלָתָה. וְהִזְמִינָה לְכֶם לְצִיצְתָּה,
וְרִאֵיתָם אֶתְכֶם, וּכְרָתָם אֶת בֶּל מִצְוֹת ייְ, וּעֲשִׂיתָם אֶתְכֶם, וְלֹא
תַּחֲטוּ אֶתְרִי לְבָבְכֶם וְאֶחָרִי עַנְיוֹנֵיכֶם אֲשֶׁר אֶתְכֶם זֹנִים
אַחֲרֵיכֶם. לְמַעַן תִּזְבְּרוּ וּעֲשִׂיתָם אֶת בֶּל מִצְוֹת ייְ, וְתִיְתְּמִ
קְדָשִׁים לְאֱלֹהִיכֶם. אֲנִי ייְ אֱלֹהִיכֶם, אֲשֶׁר הַזְּכָאָתִי אֶתְכֶם,
מְא־רֶץ מִצְרָיִם לְהִזְמִינָה לְכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי ייְ אֱלֹהִיכֶם (אֲנִי ייְ
אֱלֹהִיכֶם) אֶתְמָה.

נכון לומר קודם התפילהה

הַרְיָנִי מִקְבֵּל עַלְיָן מִצּוֹת עֲשָׂה שֶׁל אֲהַבָּת לְזַעַך בָּמוֹך
מצווה להתפלל בתפילה את כל הפליט שחורה כולל שיעור תהלים כפי שמתואר
לימינו להורש.

יְהִי רָצׁוֹן מִלְפָנֶיךָ יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶתְחָנוּ שִׁיבָּנָה בַּתְּהֻקָּמָה בְּמִדְרָה בִּימָנוּ וְתִּמְמָנָה חֲלָקָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ אֲבָבָרָבָן יוֹבֵל לְשָׂמֵחַ יְהָוָה יְשָׁרָב אֶת גִּזְעָן

אֵד צְדִיקִים יוֹדוּ לְשָׁמֶךְ יַשְׁבּוּ יְשָׁרִים אֶת פְּנֵיכֶךָ.

בדאי שלכל ילד, בן או בת – גם קמני קמנים – וגם המבוגרים יהוו סדרו (תפקיד) פרטיו ממשלו – לומר היפה להחם, חוץ-ו' – חמשה חמישית תורה (או ספר אחר של תורה) ממשלו ולמודו כל יומ תורה, בגין להבדיל קופת-צדקה ממשלו – שלחווכה נתן צדקה (לבר משבת וום טוב), מככשו הרמי' (שנין לו מהויר או שקיבל בפרא... שבhn יכול היה לנקוט חי נפשו, ולהשמש בו לצרכיו האישניים, שהשתכו על כל "להשaws ארץ מלואה" (או בראשיתוותה "לה"י") בזרוף שם' – ודברים אלו היו בראשותו ואחריותו וניחם בחדרו, מוקמים בולט – את ה兜פה של למבע בחדר על ידי סטם בכורמתו, ועל ידי זה החדר בילוי ייחדר ל"הרדר ובית של זדרה".

ברכת התורה

הרבה יערת עי וולגנו מלך היינקלן – יושב הלאום רומיישן
צריך ליהיר בה מaad ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפיו עד שיברך.

וְצִוָּנוּ עַל־דְּבָרֵי תּוֹרָה:

והערב נא יי אלהינו את זכריו תורתך לפניה, ובפי
כל עמק בית ישראל, וגיהה אנהנו וצאנינו,
וצאנינו כל עמק בית ישראל, כלנו יודע שמה ולומר
תורתך לשמה, ברוך אתה יי, המלמד תורה לעמו ישראל:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל
העמים ונtran לנו את תורתו. ברוך אתה יי, נתן
הסורה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶד לֵאמֹר: דָבָר אֶל־אֲהָרֹן וְאֶל־בָנָיו:
לֵאמֹר בְּהַבְרָבוֹ אַתָּה בָנִי יְשָׁרָל אָמֵן לְהָמָן:

**יברכך יהוה וישמרך: יאר יהוה | פניו אליך וויהנה: ישא
יונה | פניו אליה ווישם לך שלוחה:**

ושמו אה-שמי על-בני ישראל ואנו אברם:

ברכות הנחת תפילהין

הברכה הראשונה, (באמירתה מכובנים והן על התפילין של יד וחן על התפילין של ראש) נאמרת לפני הדקוק הרצועה על שריר הקוברת של יד השמאלית (איטר, הכותב ביד שמאל מנה את תפילין על יד ימין) באופן שהתפילין נוטות לעבר הגו.

**בָּרוֹךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָרָשָׂנוּ בְמִצְוֹתָיו
וְעָנוּ לְהַנִּיחָה תְּפִלָּנוּ:**

ברכה השנייה נאמרת (רכ אמ' דבר בין הנחת תפילהן של'יך לשל'ך-ראש) לפני הדיקון והרצואה על הראש ברכות אלה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותו וגוננו על מצות תפילהן:

קריאת שמע

שמע ישראל יי אלחינו יי אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעוזם ועד: